Diumenge IX (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 7,1-10): En aquell temps, quan Jesús hagué acabat de dir totes aquestes paraules davant el poble que l'escoltava, va entrar a Cafarnaüm. El criat d'un centurió estava malalt, a punt de morir. El centurió l'apreciava molt i, quan sentí parlar de Jesús, li va enviar alguns notables dels jueus a demanar-li que vingués a salvar el seu criat. Quan arribaren on era Jesús, el suplicaven amb insistència dient: «Es mereix que li concedeixis això, perquè estima el nostre poble i és ell qui ens ha construït la sinagoga».

Jesús se n'anà amb ells. No era gaire lluny de la casa, quan el centurió li va enviar uns amics a dir-li: «Senyor, no et molestis: jo no sóc digne que entris a casa meva, i per això ni tan sols m'he considerat digne de venir a trobar-te; digues una paraula i el meu criat es posarà bo. Perquè jo mateix, que estic sota les ordres d'un altre, tinc soldats a les meves ordres. I a un li dic: 'Vés-te'n', i se'n va, i a un altre: 'Vine', i ve, i al meu criat li mano: 'Fes això', i ho fa».

Quan Jesús ho sentí, es va omplir d'admiració per aquell home; es girà cap a la gent que el seguia i digué: «Us asseguro que ni a Israel no he trobat tanta fe».Quan els enviats tornaren a la casa van trobar que el criat estava restablert.

«Us asseguro que ni a Israel no he trobat tanta fe»

Fr. John A. SISTARE
(Cumberland, Rhode Island, Estats Units)

Avui, ens enfrontem amb una pregunta interessant. Per quina raó el centurió de l'Evangeli no anà personalment a trobar Jesús i, en canvi, envià alguns notables dels jueus per endavant amb la demanda que vingués a salvar el seu criat? El mateix centurió respon per nosaltres en el passatge evangèlic: «Senyor, ni tan sols m'he considerat digne de venir a trobar-te; digues una paraula i el meu criat es posarà bo» (Lc 7,7).

Aquell centurió posseïa la virtut de la fe en creure que Jesús podria fer el miracle —si així ho volia— només amb la seva divina voluntat. La fe li feia creure que, prescindint d'allà on Jesús pogués trobar-se, Ell podria sanar el criat malalt. Aquell centurió estava ben convençut que cap distància no podria impedir

o deturar Jesucrist, si volia dur a bon terme el seu treball de salvació.

Nosaltres també som cridats a tenir la mateixa fe en les nostres vides. Hi ha vegades que podem ésser temptats a creure que Jesús és lluny i no escolta els nostres precs. La fe, però, il·lumina les nostres ments i els nostres cors fent-nos creure que Jesús s'hi troba sempre a prop, per tal d'ajudar-nos. De fet, la presència sanativa de Jesús a l'Eucaristia ha de ser el nostre recordatori permanent que Jesús és sempre prop nostre. Sant Agustí, amb ulls de fe, hi creia en aquesta realitat: «El que veiem és el pa i el calze; això és el que els teus ulls et senyalen. Però, allò que la teva fe t'obliga a acceptar és que el pa és el Cos de Jesucrist i en el calze s'hi troba la sang de Jesucrist».

La fe il·lumina les nostres ments per fer-nos veure la presència de Jesús al bell mig de nosaltres. I, com aquell centurió, direm, «Senyor, jo no sóc digne que entris a casa meva» (Lc 7,6). Per tant, si ens humiliem davant el nostre Senyor i Salvador, Ell ve i s'apropa per a curar-nos. Tanmateix deixem Jesús penetrar el nostre esperit, a casa nostra, per tal de curar i enfortir la nostra fe i per a dur-nos cap a la vida eterna.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Totes les obres s'han de fonamentar en la fe, i la fe obra per amor» (Sant Agustí)
- «Els fidels es troben immersos en una cultura que tendeix a esborrar el sentit del pecat, que porta a oblidar la necessitat d'estar en gràcia de Déu per apropar-se dignament a la Comunió sacramental» (Benet XVI)
- «La fe és certa, més certa que qualsevol coneixement humà, perquè es basa en la Paraula de Déu, que no pot mentir. Certament, les veritats revelades poden semblar obscures a l'enteniment i a l'experiència de l'home, però 'la certesa que dóna la llum divina és més gran que la que dóna la llum de la raó natural' (St. Tomàs d'Aquino). 'Deu mil dificultats no fan un sol dubte' (J.H.Newman)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 157)